

var þó sannarlega nógu góð, hún — hí, hí, hí! Já, við erum allir menn, — æ — já! — Og svo nokkur hamingjusöm ár í sparsömu og óbrotnu en umsvífalausu heimili — og þegar hann yrði gamall og fengi gigt, að þá væri einhver sem gæti þjónað honum og hlúð að honum! — Nú, en í stuttu máli sagt: fyrst dálitla gleði og ánægju á einni og samt hátt! Hí, hí, hí!

Fannu-ke hann gæti fengið heitum mat hjá Madömu Pétursson fyrir tíu skíldinga máltíðina! Hann hafði þó efni á að borga það. Það gat hann verið fyrir guði og samvitzkunní. Það gat þó ekki verið synd.

Ekkí var þó vert að hlaupa á sig. Skjótt er skitið verk. Sofðu með það til morguns, Pétur Jakob Pétursson! Og svo sent eg við Madömu Pétursson þarna fyrir hana um verðið á heitum mat einu sinni á dag.

Madama Pétursson var glöð í bragði yfir þessum netta herra-manni, því hún var þó hörmangaradóttir og ekki borin til þess að

þjónusta ökumenn og slarkara. Herra trúur — þessi herra ætti svo sent ekkí að borga meira en aðrir menn — tólf skíldinga fyrir hverja máltíð — auðvitað brennivín og öl aukreitis! — Pétur J. Pétursson tæytti þess aldrei.

— Eg hefi aldrei á æfi minni bragðað brennivín. Vatn, Madama Pétursson, vatn! Það er skapað af guðs góðu hendri.

Fræmbald í næsta bladi.

..... „að trúin á þreinan guð geti lifað góðu lífi í hjörtum manna, þótt ekkí sé haft hugfast á hverri stundu, að sundurliða hana og aðgreina í sérstök trúaratriði og trúfræðiskerfi.“

Leikmaður.

Jú, Jú! En það er eins og að láta rúsinur í blóðmörskopp og súrsa svo alt saman.

Stephan G. Stephansson.

HEIMIR

12 blöð á ári, 24 bls. í hvert sinn, auk kápu og auglýsinga.

Kostar einn dollar um árið. Borgist fyrirfram.

ÚTGEFENDUR: NOKKRIR ÍSLENDINGAR Í VESTURHEIMI.

Afgreiðslustofa bladsins: 582 Sargent Avenue.

RITSTJÓRI: Rögnvaldur Pétursson, 533 Agnes Street.

PRENTARI: Gísli Jónsson, 582 Sargent Ave.